

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 78.842 van 19 februari 1999

A. 54.248/VIII-1043
(voorheen VI-11.545)

In zake : **DEHOVE** José,
rue Chants des Oiseaux 22
5580 Rochefort,

tegen :

de Franse Gemeenschap, vertegenwoordigd door haar Regering.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 28 oktober 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij José DEHOVE de nietigverklaring vordert van de ministeriële beslissing van 6 september 1993 houdende bevestiging van de beoordeling "onvoldoende" die hem op 6 mei 1992 door de directeur van het "Institut technique de la Communauté française" te Libramont toegekend is;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer ERNOTTE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 30 september 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 13 januari 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 februari 1999;

Gehoord het verslag van mevrouw GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer ERNOTTE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Verzoeker is sinds september 1989 vast benoemd in het ambt van leraar algemene vakken-wiskunde in de hogere graad van het secundair onderwijs en aangesteld bij het "Institut technique de la Communauté française" te Libramont. Bij het begin van het academiejaar 1989-1990 wordt hij eveneens toegelaten tot de proeftijd als leraar in het hoger onderwijs van het korte type om er gedurende negen uur per week de cursus wiskunde toegepast in de landbouwkunde te geven; om die proeftijd te kunnen volbrengen, heeft hij verlof wegens persoonlijke aangelegenheden gekregen voor een gedeelte van zijn leeropdracht in het hoger secundair onderwijs.

2. Naar aanleiding van een in het Belgisch Staatsblad van 4 april 1990 bekendgemaakte oproep tot gegadigden solliciteert verzoeker naar drie vacante betrekkingen, namelijk leraar biometrie, technisch tekenen en wiskunde toegepast in de landbouwkunde. Doordat hij voor die verschillende betrekkingen afgewezen wordt, hoewel hij voor elk ervan als eerste gerangschikt is, stelt verzoeker een beroep tot nietigverklaring in. Bij arrest nr. 38.711 van 10 februari 1992 vernietigt de Raad van State de beslissing om verzoeker niet toe te laten tot de proeftijd in een ambt van leraar fysica toegepast in de landbouwkunde dat vanaf het schooljaar 1990-1991 in het "Institut supérieur industriel" te Hoei-Gembloux-Verviers vacant is en verwerpt hij voor het overige het beroep.

3. Bij nota van 26 februari 1992 stelt verzoeker de directeur van het "Institut technique de la Communauté française" te Libramont in kennis van zijn intentie om, ter uitvoering van het voormelde arrest, de lessen te staken waarmee hij belast is in het 5de jaar technisch onderwijs kwalificatie handel/secretariaat/informatica, alsmede in het 5de jaar beroepsonderwijs hotelwezen A.

4. Op 18 maart 1992 vermeldt de directeur van het voormelde instituut op een persoonskaart dat hij verzoeker aanwrijft sinds 29 februari 1992 de lessen aan de leerlingen van die klassen te hebben gestaakt, zonder dit aan de directeur van de instelling te hebben laten weten. Dezelfde dag schrijft verzoeker als antwoord de twee volgende opmerkingen op diezelfde persoonskaart :

a. "De heer MOREAUX is sinds 29-02-1992 op de hoogte";

b. hij "verzet zich tegen de tenuitvoerlegging van een gerechtelijk vonnis en begaat aldus een zeer ernstige fout die strafrechtelijk vervolgd kan worden".

5. De volgende dag heeft er een nieuw incident plaats tussen verzoeker en de directeur; op 23 maart 1992 stelt de laatstgenoemde een tweede persoonskaart op lastens verzoeker wegens diens grove woorden en heftige gebaren van vijf dagen eerder ten overstaan van de directeur. Diezelfde dag wordt het aantal aan verzoeker toegewezen lesuren in het hoger onderwijs verhoogd en wordt hij er belast met de cursus toegepaste wiskunde (zeven en een halfuur per week), met administratieve taken (anderhalf uur per week) en met de cursus toegepaste fysica (tien uur per week gedurende één semester op twee). De volgende dag geeft verzoeker zijn opmerkingen te kennen over de vermeldingen op de nieuwe persoonskaart.

6. Op 6 mei 1992 maakt de directeur van het "Institut technique de la Communauté française" te Libramont ten laste van verzoeker een speciaal verslag op, alsmede een beoordelingsstaat met de vermelding "onvoldoende". De 18de van dezelfde maand dient verzoeker rechtstreeks bij de Minister van Onderwijs een bezwaarschrift in tegen de beoordeling die hem pas toegekend is. Dat bezwaarschrift wordt overgezonden aan de raad van beroep, die op 25 februari 1993 de belanghebbende oproept om hem te horen op de vergadering van 22 maart 1993. Verzoeker antwoordt op deze oproeping dat hij de zaak niet bij de raad van beroep, maar bij de minister aanhangig gemaakt heeft. Op 22 maart 1993 verschijnt verzoeker niet voor dat college dat, met toepassing van artikel 150, tweede lid, van het statuut ervan uitgaat dat de zaak niet meer bij hem aanhangig is

en het dossier voor behandeling aan de minister doorzendt.

7. Op 6 september 1993 verwerpt de Minister van Onderwijs het door verzoeker ingediende bezwaarschrift op grond van de volgende motieven :

" Naar aanleiding van uw in rand vermelde nota bevestig ik u dat de raad van beroep, met toepassing van artikel 150 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de personeelsleden van het onderwijs, rechtmatig het bezwaarschrift uit handen gegeven heeft dat de heer José DEHOVE ingediend had tegen de beoordeling "onvoldoende" in zijn beoordelingsstaat die op 6 mei 1992 door de heer MOREAU, directeur, opgesteld was.

Met toepassing van diezelfde bepaling verklaar ik het bewuste beroep niet-gegrond, omdat de weigering van de heer DEHOVE om zijn diensten te verrichten, zoals vermeld is op de persoonskaart die directeur MOREAU op 18 maart 1992 opgemaakt heeft, aantoon dat de betrokkene de verplichtingen niet nakomt die hem opgelegd zijn bij artikel 9, tweede lid, van zijn statuut, en evenzo omdat hij, door zijn antwoord op dat eerste ongunstige feit, zoals blijkt uit het uitdrukkelijke antwoord dat op de eerste persoonskaart gegeven is, uit die eerste persoonskaart zelf en uit de feiten die opgetekend zijn op de persoonskaart van 23 maart 1992, de verplichtingen hem opgelegd bij artikel 7, eerste lid, van hetzelfde statuut niet nakomt".

Dit is de bestreden handeling;

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel betoogt dat uit het voormelde arrest nr. 38.711 blijkt dat hij, zowel op het ogenblik waarop de directeur de beoordeling toegekend heeft als wanneer de minister die beoordeling bevestigd heeft, niet meer behoorde tot het personeel van het hoger secundair onderwijs, zodat hij niet meer aan de beoordeling in het secundair onderwijs onderworpen was en niet voor een raad van beroep op dat niveau hoefde te verschijnen; dat hij, zonder die woorden uitdrukkelijk te gebruiken, onbevoegdheid aanvoert, zowel van de directeur als van de minister die de bestreden handeling gesteld heeft;

dat hij in zijn wederantwoord stelt dat hij in het secundair onderwijs verlof gekregen had en dat alleen zijn prestaties in het hoger onderwijs bezoldigd werden;

Overwegende dat, volgens artikel 72, § 1, van het statuut van 22 maart 1969, de beoordelingsstaat opgemaakt wordt door het inrichtingshoofd die het betrokken personeelslid onder zijn gezag heeft; dat in het onderhavige geval dat inrichtingshoofd, ook al is het voor een deel, de directeur was van het "Institut technique de la Communauté française" te Libramont; dat het verlof dat verzoeker inroept, voor een vorig schooljaar toegekend was; dat verzoeker trouwens tot 29 februari 1992 in die instelling werkelijk cursussen gegeven heeft die betrekking hebben op het secundair onderwijs; dat, indien dat niet het geval zou zijn geweest, het niet duidelijk is om welke reden verzoeker het nuttig zou hebben geacht het inrichtingshoofd te laten weten dat hij die cursussen zou staken wegens de situatie die hij op hem toepasselijk achtte sinds arrest nr. 38.711; dat verzoeker, al doceerde hij eveneens in het hoger onderwijs, onmiskenbaar met het secundair onderwijs verbonden was gebleven en in het hoger onderwijs geen volledige leeropdracht had; dat het middel dat ontleend is aan onbevoegdheid van de steller van de handeling niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in het tweede middel betoogt dat hem niet ten laste kon worden gelegd te hebben geweigerd zijn prestaties te verrichten, aangezien hij alleen maar een arrest van de Raad van State toepaste waarvan het gezag van gewijsde eveneens voor het inrichtingshoofd gold; dat hij erop laat volgen dat hij zich onmogelijk tegelijkertijd op twee plaatsen kon bevinden die 100 km van elkaar gelegen zijn; dat hij, zonder op het middel de nadruk te leggen in zijn memorie van wederantwoord, in zijn laatste memorie nog

aanvoert dat de beoordelingsstaat onvolledig is wat bepaalde beoordelingen betreft;

Overwegende dat verzoeker, door te beslissen om bepaalde cursussen niet meer te geven, zelf uitvoering heeft willen geven aan het arrest van de Raad van State; dat, als hij meende dat de verwerende partij niet veel haast toonde bij de uitvoering van dat arrest, hij de procedures diende toe te passen waarmee de lijdelijkheid van de overheid verholpen kan worden, maar dat hij in geen geval zijn eigen rechter kon zijn; dat de overige argumenten hetzij in het stadium van het bezwaarschrift, hetzij onmiddellijk na het inleidende verzoekschrift aangevoerd hadden kunnen - en dus moeten - worden; dat ze, doordat dit niet geschied is, niet kunnen worden aangenomen; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in het derde middel aan de verwerende partij het verwijt maakt tegenstrijdige standpunten in te nemen, aangezien ze hem verlof toekent in het secundair onderwijs en hem tegelijkertijd verwijt dat hij in dat onderwijs zijn prestaties niet heeft verricht;

Overwegende dat bij het onderzoek van het eerste middel gebleken is dat het verlof wegens persoonlijke aangelegenheden dat verzoeker inroept, niets te maken had met de lessen die hij vanaf eind februari 1992 gestaakt heeft; dat de gelaakte tegenstrijdigheid derhalve niet bestaat; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in het vierde middel betoogt dat het standpunt waarbij "geweigerd wordt uitvoering te geven aan arrest nr. 38.711 ongegrond is, en in strijd is met de gebodsbepalingen

die vervat zijn in de kennisgeving van het arrest door de griffie aan de partijen, welke gebodsbepalingen gericht zijn aan iedere overheid, inzonderheid een ministeriële of administratieve overheid, die kennis dient te nemen van het arrest of betrokken dient te worden bij de uitvoering ervan" en dat "dat machtsmisbruik, dat strafrechtelijk vervolgd kan worden, in geen geval een beoordeling "onvoldoende" kan wettigen";

Overwegende dat het middel samenvalt met het tweede middel; dat het niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een vijfde middel in bijkomende orde arrest nr. 41.159 van 25 november 1992 aanvoert;

Overwegende dat noch uit het verzoekschrift, noch uit de memorie van wederantwoord, noch uit de laatste memorie van verzoeker opgemaakt kan worden in welk opzicht de verwijzing naar dat arrest in de onderhavige zaak relevant zou zijn; dat het middel bij gebrek aan nauwkeurigheid niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare
terechtzing van negentien februari 1900
negenennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.